

DR. KOBULEJ TIBOR

1921–1997

Állatorvosdoktor, egyetemi tanár, az állatorvos-tudomány kandidátusa, a parazitológia oktatója, a parazitózisok elleni védekezés és gyógyszer-kísérletezés kutatója, a parazitológiai tanszék vezetője 1966-tól 1981-ig. Az egyetem jeles politikai és közéleti személyisége.

Kobulej Tibor Munkácson született vasúti tisztviselő családban, 1921. március 20-án. Középiskolai tanulmányait szülővárosában és Beregszászon végezte. A magyar nyelv alaposabb elsajátítása végett Magyarországon jegyzőségen dolgozott egy évig. 1940-ben Budapesten beiratkozott a M. kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Mezőgazdasági és Állatorvosi Karának állatorvosi osztályára, ahol 1944 decemberében cum laude minősítésű oklevelet szerzett. A háború végén Németországba került, hadifogságából 1946-ban tért vissza. Kotlán Sándor professzor tanszékére került gyakornoknak. 1948-ban *Az időjárásváltozás és a lovak kólikás megbetegedései* című értekezése alapján állatorvosdoktorrá avatták. 1948-ban egyetemi adjunktussá, 1952-ben docenssé nevezték ki. Kotlán professzor utódául 1966-ben Kobulej Tibort választották, aki 1981-ig vezette a parazitológiai tanszékét. Az állatorvos-tudomány kandidátusa fokozatot korábbi munkássága alapján az új minősítési rendszer bevezetésekor kapta 1952-ben, 1968-ban nevezték ki egyetemi tanárrá. 1982-ben vonult nyugalomnyába.

Oktatói tevékenysége sokrétű. Elsőként szervezte meg a nyelvi lektorátust, elsőként oktatta intézményünkben az orosz nyelvet kötelezően 1949-től és a darwinizmust 1950-től két éven át. A parazitológia oktatásában érvényesítette a parazitózisok elleni védekezés és a nagyüzemi állattartás igényeit.

Kutatómunkája átfogta az arachnoentomológia és a helmintológia széles területeit. A paraziták morfológiájának és biológiájának kutatása mellett főbb célja a parazitózisok járványtanának felderítése, a védekezés eredményes és gazdaságos nagyüzemi módszerének a kidolgozása volt. Nevéhez fűződik a hazai májmételykór járványtanának, a kutyák echinococcosisának, a libák amidostomosisának a vizsgálata, a szarvasmarhák hypodermosisa elleni védekezés komplex módszerének kidolgozása és a *Toxocara*-lárvák paratenikus gazdáiban való vándorlásának vizsgálata. Kutatásait mintegy 60 tudományos közleményben foglalta össze. Eredményei nemzetközi elismerést hoztak számára.

Közéleti, politikai érdeklődése és tevékenysége egész életére jellemző, és határainkon túl is ismert volt. Mindez fiatal korában szerzett soknyelvűségéből, az orosz, az ukrán és a cseh nyelv anyanyelvi szintű ismeretéből fakadt. Magas állami és pártvezetők, tudósok (K. I. Szkrjabin) hivatott tolmácsa volt. Neve ismert volt a népi demokratikus országokban. Ő teremtette meg sok tanulmányút, cserekapcsolat és később az állatgyógyászati kereskedelem alapját. 1953-ban a Magyar Dolgozók Pártja (MDP) helyi szervezetének titkárává választották. Évtizedeken át volt az Állatorvostudományi Egyetem és az állatorvosi kar nemzetközi kapcsolatainak fő szervezője, a szláv nyelveken kívül a német és angol nyelvismerete révén az állatorvosi szaklapok hivatott szakfordítója, az *Acta Veterinaria Hungarica* technikai szerkesztője, a *Parasitologia Hungarica* és több külföldi szaklap (*Angewandte Parasitologie*, *Folia Parasitologica*, *Helminthologia*) szerkesztőbizottsági tagja.

Szakmai és közéleti megbecsülését jelezték a hazai és külföldi szervezetekben betöltött tisztségei. Az MTA Magyar Parazitológusok Társasága elnökségének tagja 1964-től, a MAE Állatorvosok Társaságának vezetőségi tagja, 1973 és 1978 között titkára, majd alelnöke, a Magyar Zoonózis Társaság vezetőségi tagja, 1975 és 1978 között alelnöke az Állatorvos Parazitológusok Világszövetségének, tiszteletbeli tagja a szovjet Össz-szövetségi Helmintológiai Társaságnak, a Csehszlovák, a Bolgár és a Német Parazitológusok Társaságának, elnökségi tagja a Magyar–Szovjet Baráti Társaságnak.

Számos kitüntetést kapott: kétszer kapta meg a Mezőgazdaság Kiváló Dolgozója elismerést (1956, 1978), tulajdonosa a Munka Érdemrend arany fokozatának (1956), a Magyar Parazitológusok Társasága emlékermének (1975), a Magyar–Szovjet Baráti Társaság díszoklevelének (1979), a Szkrjabin-émlékermének (1972),

az Országos Béketanács kitüntető jelvényének (1980), a Szocialista Magyarországiért Érdemrendnek (1982).

Kobulej Tibor a kor ideológiáját 1946-tól meggyőződéssel valló, annak ellentmondásosságát is felismerő, a szomszédos népek barátságáért fáradhatatlanul cselekvő, a békéért aggódó, demokratikus érzelmű ember volt. Emberileg érzékeny, indulatos természete révén néha elragadtatta magát. Akik nem ismerték, bizonyos távolságot tartottak tőle, ismerősei azonban tudták, hogy hirtelensége mögött egy szubjektív ember igazságkeresése áll. Vidám, barátságos természete, szerénysége, segítőkészsége mindezt ellensúlyozni tudta.

1997. május 3-án hirtelen hunyt el.

Irodalom

Kassai Tibor: Kobulej Tibor professzor nyugállományba vonult. *Magyar Állatorvosok Lapja*, 1982. 37. 7. 451.

Varga István: Dr. Kobulej Tibor 1921–1997. *Magyar Állatorvosok Lapja*, 1997. 119. 8. 507–508.

Holló Ferenc–Varga István: Búcsú Kobulej Tibortól. *Magyar Állatorvosok Lapja*, 1997. 119. 8. 508.